

Het *Zwanen*koor Nieuws

mei 2011

www.zwanenkoor.nl

verschijnt 2x per jaar

Onze donateurs van Het Zwanenkoor

In mei 2010 heeft het bestuur van Het Zwanenkoor de donatie voor het koor en de kaartverkoop voor de Rode Hoed gewijzigd. Onze donateurs betalen nu minimaal 10 euro per jaar. Het voordeel is, dat u 4 kaarten voor de Rode Hoed in de voorverkoop kunt bestellen, de bestelde kaarten per post thuis ontvangt én tweemaal per jaar het Zwanenkoornieuws van ons ontvangt. Het blijkt goed uit te pakken, want de donateurs hebben ons dit seizoen massaal gesteund en dat geeft ons de mogelijkheid door te gaan op de ingeslagen weg.

Wij hebben nu bijna 1200 donateurs. Met uw donatie kunnen wij de kosten van het drukken en verzenden van de boekjes en de kosten die voor de kaartverkoop voor de Rode Hoed worden gemaakt, dekken. Daarbij binden wij een grote groep liefhebbers van het Amsterdamse, Jordanees en Nederlandse lied aan ons.

Zij zijn ons trouw en steunen ons door naar de Rode Hoed te komen om te genieten van onze voorstellingen. De 8 voorstellingen van de Rode Hoed zijn dit jaar zeer goed bezocht en enthousiast ontvangen. Het geeft ons de energie om weer te gaan repeteren voor de Rode Hoed 2012. In een bijgaande brief verzoeken wij u uw donatie van minimaal € 10,00 voor het seizoen 2012 over te maken voor november a.s.

Eind oktober 2011 ontvangt u van ons het volgende Zwanenkoornieuws

met daarbij een formulier waarop u kunt aangeven voor welke datum u kaarten wilt bestellen voor de Rode Hoed. Mocht u vragen hebben, dan kunt u zich wenden tot de penningmeester van Het Zwanenkoor Tjarda Souwer via e-mail: penningmeester@zwanenkoor.nl of ons secretariaat 06-20 88 97 03.

Ik ben Henny Scheurer

Sinds vorig jaar ben ik nieuw koorlid bij het Zwanenkoor. Ik was al jaren fan van het koor. Ben meerdere malen in de Rode Hoed en bij de jaarlijks terugkerende rondvaart geweest! Zelf ben ik al vanaf mijn jeugd helemaal weg van het Jordanees / Amsterdamse lied. Menigmaal heeft mijn opa mij op de bar in de kroeg gezet om te zingen. Hij noemde mij altijd Neel met de Gouden Keel. Verleden jaar heb ik mij opgegeven om auditie te doen bij het koor op aanraden van een koorlid. In april 2010 werd ik uitgenodigd om voor te zingen en in augustus werd ik gebeld dat ik was aangenomen! Jeetje dacht ik Neel in een echt koor! Wat

Van onze voorzitter

Het is ongelooflijk dat wij al honderd en elf keer met veel plezier in de Rode Hoed een voorstelling konden verzorgen. Het koor heeft zich voor de volle honderd procent ingezet voor de optredens en daarbij ook zelf erg genoten. Als voorzitter ben ik daar erg trots op. Als ik dan zie hoe ook u als publiek reageert dan geniet je nog meer! Acht voorstellingen met een volle zaal... en wat voor een zaal: geweldig publiek dat uit volle borst alle liedjes mee heeft gezongen, geweldig! Als je dan ook nog polonaise loopt in die overvolle zaal dan bewijst dat toch wel dat een ieder het enorm naar zijn zin gehad heeft.

Graag wil ik u ook vertellen dat wij erg trots zijn op onze muzikale leiding die na een drukke periode toch mooie arrangementen heeft weten te maken en met kwaliteit het koor heeft

begeleid. Niet alleen de Rode Hoed geeft een hoop zorg en inzet maar ook het maken van onze vijfde CD en wat voor één: een hele gezellige CD met eersteklas kwaliteit én met een fantastisch mooi boekje erin waar u alle teksten van de CD kunt terugvinden zodat u met alle liedjes mee kunt zingen. Heeft u onze CD nog niet gekocht dan weet u niet wat u mist.

Fijn dat u heeft genoten van Het Zwanenchoor in de Rode Hoed! Wij zijn alweer hard aan het werk om volgend jaar een nieuw programma neer te zetten en hopen u weer snel te zien bij één van onze optredens in de Rode Hoed of op een andere locatie. Houdt u voor openbare optredens onze website in de gaten: www.zwanenchoor.nl.

Met hartelijke groet, **Leo van Doorn**

eng! Maar moet eerlijk zeggen het is geweldig!!!! Eerst de optredens in verschillende bejaardenhuizen, de Maria Magdalena kerk in Wormerveer, uitzending Radio Domino en ook meteen meezingen op de nieuwe cd (mooie ervaring). Toen kwam het grote werk: 8 voorstellingen in de Rode Hoed. Eerst zelf in de zaal en dan nu op het podium. Wat een belevenis en wat een enthousiasme bij het publiek. 27 Liedjes uit ons hoofd leren en het ging geweldig. Zelfs de Parelvisser in het Frans en niet te vergeten de Spaanse medley! (châpeau voor de solisten!). Zo zie je maar de Zwanen zingen in alle talen. Verder verbaasde ik me steeds weer hoeveel bekenden, kennissen en familie in de zaal

zaten om naar ons te kijken. Een echte happening dus!!! De sfeer in de kleedkamer onder de koorleden was ook gezellig. Met z'n allen aan een lange tafel met een hapje, broodje, fruit en een drankje. Tussendoor onze Jordaankleding aandoen, elkaar helpen met de parelkettingen, schorten of omslagdoeken. Bij sommige heren, voor we het podium opgingen, even de geknoopte zakdoek om de nek checken of deze recht zat! Dan niet te vergeten onze geweldige muzikanten, want zonder hen kom je niet ver! Dus ik kan alleen maar zeggen: Ik vind het zingen bij Het Zwanenchoor geweldig en hoop vele jaren in de Rode Hoed mee te zingen!

Begin 2009 werd mij door accordeoniste/ muzikaal leider Greetje de Oude op hoge toon telefonisch gevraagd om een aantal optredens in de Amsterdamse ‘Rode Hoed’ te gaan doen. Daarbij liet ze mij niet eens ruimte om eerst mijn gebruikelijke antwoord in dit soort omstandigheden te geven, dat is namelijk: “Ja leuk hoor, maar eerst even kijken of ik kan, dan praten we verder...”. Nee, ze zat kennelijk dermate omhoog dat ik eerst meteen moest weten dat het om Amsterdams repertoire ging en dat er haast bij was, echt een invalklus situatie dus. Nou kennen wij elkaar al bijna 20 jaar dus we weten van elkaars kwaliteiten, dat zou waarschijnlijk ook het probleem niet worden.

Gewoon lekker wat walsjes en polka-ritmes slaan, op de bekende potten en pannen en de muziek(-partijen) luisteren en checken op overgangetjes, breaks, accenten, opbouw en dat soort werk. Maar vooral de eigengereide sfeer en wezen van zo’n Amsterdams Senioren Koor..... in dit geval... Ik was/ben immers geen Amsterdamer van origine, een ‘Import-er’ uit Hoofddorp en respectievelijk Lelystad met ouders uit Twisk en Andijk en Opa (Popma) uit het bittere Noorden van de provincie Friesland. Niet echt de gezellige Mokumse sfeer dus. Maar goed, ik kende de muziek, de muziekstijl, alles op zich wel, immers Hazes, Alberti, Johnny Jordaan, Tante Leen, noem maar op moet voor de gemiddelde doorsnee rechtgeaarde Nederlander ook weer geen onbekend terrein zijn, allemaal wel geluisterd die muziek, tussen neus en lippen door... natuurlijk, ja DUH...

Maar nooit echt zelf gespeeld, maar goed geen punt. We spraken af gewoon een keertje kennis te maken met de koorleden, bij een repetitie of optreden. Even vluchtig kennismaken en handjes schudden met wat bestuursleden. Een optreden werd het, toch het beste om de juiste sfeer te proeven nietwaar.... En zo, na persistent aandringen van Greetje, waren we begonnen met snel alles repeteren en dan maar – op hoop van zegen – in de Rode Hoed debutteren. Aldus

geschiedde, de eerste avond moest iedereen een beetje aan de nieuwe situatie wennen, kat uit de boom kijken, zoals Mokumers wel gewend zijn te doen. En vervolgens ook meteen wel weer ongezouten commentaar leveren, opbouwend en/of afbouwend, zo zijn ze, je krijgt het recht voor zijn raap. Het is er op of er onder. Nou, muzikaal boterde het al snel gelukkig, bleek, maar sociaal gezien was het toch nog wel effe wennen wellicht. Geeft niks, gewoon stug doorgaan, dan komt de boel wel los, was de hoop en inzet. En aldus geschiedde. Het werd een aantal leuke, gezellige en swingende optredens en het vertrouwen in elkaar groeide snel. Zo ook vervolgens de onderlinge lol en de spontane wandelgangen-ondersnjes met deze of gene. Wegens goed gevoel werd ik direct na afloop van de Rode Hoed-optredens teruggevraagd om de volgende serie in 2010 te doen. *Note: De Rode Hoed was overigens voor mij bekend terrein, daar heb ik nog gestudeerd toen het nog de Slagwerk-Dependance van het Sweelinck Conservatorium was, eind jaren tachtig.*

Het werd alleen maar leuker en leuker. Nòg meer Amsterdamse liedjes (her)beluisteren en/ of instuderen en repetities ook met het muziektrio onderling, enzovoort. Het werd immer gezelliger en gezelliger. De Rode Hoed 2011 is onlangs afgesloten en het was eigenlijk alleen maar weer nòg leuker, nòg beter, nòg swingender, nòg Mokumser (liedjes van Zwarte Riek, Fred Wiegman, nog meer Johnny J. en André H., welhaast oneindig repertoire hebben die mensen nagelaten zeg, tjonge jonge....). En dan ook; de opzet van presentatoren van/bij elk optreden in de vorm van Bekende Nederlanders blijkt een goede, onderhoudende en vooral humoristische formule te zijn. Mijn persoonlijke Top 3 van dit jaar is; 1- Ron Brandsteder, 2- Frits Barend, en de 3e plaats gedeeld door Tonny Eyk en Leo Blokhuis. Wat een professionals zijn het toch, ieder op zijn eigen manier inspringend op en meege-nietend van de typische Amsterdamse sfeer!

Prachtig...We genieten keer op keer, en het nagenieten duurt eigenlijk nog veel langer, als een goede oogst na het inzaaien. Tjonge jonge wat steken we elkaar een hoop veren in de spreekwoordelijke r.t, het kan niet op. Een beetje over de top misschien, denk je dan af en toe. Maar ja eigenlijk ook wel leuk, positiviteit kent geen grenzen eigenlijk. En zo ook bij Het Zwanenkoor. Voortdurend worden de grenzen van ons allen verkend en opgerekt.

Muzikaal, teatraal, humoristisch, kleding, decor, licht, choreografie, stemtechniek, repertoire keuze, feeling met het publiek en donateurs hebben én behouden. Ondanks – of misschien wel – dankzij alle individuele eigenschappen is het een gestroomlijnde organisatie.

Je zou bijna vergeten dat het hier om een Amateur Vereniging gaat. Wat zeg ik? Amateur? Professioneel! Grenzen vervagen, mogelijkheden groeien door en maar door. Laten we dat in rest van 2011 ook weer doen mensen. In het land, bij diverse optredens in Ouderencentra, Winkelpleinen, Feesten en Festivals en noem maar op. Het kan niet op bij Het Zwanenkoor, op leeftijd maar springlevend, jong van geest en daardoor goed tegen elke depressie!

Hup Holland Hup, laat de Leeuw niet in zijn Hempie staan....!! "AJAX!" ("BOEM BOEM BOEM"), "AJAX!!" ("BOEM BOEM BOEM") 'A-JAX!!!'

En deze; Voor Feyenoord een Zoen, Ajax Kampioen!"

En tot slot: Bij ons... in de Jordaan, zie je de Bloemen voor de Ramen staan!!!

Kortom; **Lang Leve Het Zwanenkoor.**

Wouter Popma,
drummer van
Het Zwanenkoor.

Rode Hoed 2011

Eindelijk was het weer zover: We mochten weer 8x in de Rode Hoed staan met ons geweldige Zwanenkoor. Voor mij extra bijzonder, omdat ik vorig jaar wegens ziekte de hele Rode Hoed periode aan mij voorbij heb moeten laten gaan. Daar stonden we dan weer met de nodige spanningen en trillende knieën op 11 februari 2011 in de zaal om de soundcheck te doen. Ik vond het dit jaar extra spannend omdat we best wel wat moeilijke nummers in ons repertoire hadden. Voor het eerst niet alleen maar Nederlands, maar ook Spaans en zelfs een Frans nummer! Maar volledig vertrouwd op het hele koor en de muzikale begeleiding stonden we daar weer 8 keer te stralen! En wat was het weer GEWELDIG! Voor het eerst mocht ik meemaken dat er een solist maar een paar woorden had gezongen en er al een staande ovatie uit de zaal kwam. En dat is niet één keer gebeurd, maar meerdere keren. Ik ben super trots op het hele koor en de muzikale begeleiding! Maar wil ook zeker heel veel dank uitbrengen aan alle vrijwilligers, die deze Rode Hoed weer hebben mogelijk gemaakt! HULDE!

Joke Bader

PS Er kleeft een nadeel aan dit succes: wij moeten volgend jaar dit weer zien te overtreffen. Maar....ook dat gaat ons weer lukken.

Ik ben werkzaam bij een gemeente. Ik beheer daar de Basisregistratie Adressen Gebouwen (Wet BAG).

Doordat er geen BAG was in Nederland moest deze eerst ingericht worden. Dat was een zware en langdurige klus. Maar vooral leuk als je van geschiedenis houdt. Want je krijgt de geschiedenis van oudere administraties veelvuldig te lezen. En van geschiedenis houden dat doe ik! Ik zal u wat vertellen over onze mooie stad Amsterdam en uiteraard Het Zwanen-koor! Zo treedt Het Zwanen-koor al 21 jaar op in de Rode Hoed aan de Keizersgracht. Vanwege mijn vakgebied ben ik op onderzoek gegaan naar het fenomeen Keizersgracht en de Rode Hoed. Want elke oude straat en elk oud gebouw heeft een verhaal. En dat wil ik u niet onthouden. De Keizersgracht is de tweede van de drie hoofdgrachten van de zo langzamerhand wereldberoemde grachtengordel van onze hoofdstad Amsterdam. Hij of zij, ligt evenredig tussen de Prinsengracht en de Herengracht. De Keizersgracht werd in 1612 aangelegd op initiatief van burgemeester Frans Maximiliaan van Oostenrijk. Het is de breedste gracht in het centrum van Amsterdam. Het deel tussen de Amstel en de Leidsegracht behoort tot de latere uitbreiding. Dit werd in 1658 gerealiseerd. Het ligt ten oosten van de Amstel. Dit gedeelte werd Nieuwe Keizersgracht genoemd. Beide grachten liggen in het centrum van Amsterdam. Aan de Keizersgracht liggen vele monumentale panden waaronder “De Rode Hoed” Hier ga ik uiteraard iets meer over vertellen. De Rode Hoed is een debatcentrum in de voormalige remonstrantse schuilkerk in Amsterdam aan de Keizersgracht op nummer 102. Hier was tot 1629 een hoedenmakerij

gevestigd op de nummers 102 tot en met 108. De nummering geeft al aan dat het om niet zomaar een hoedenmakerij ging. Het moet een soort van fabriek geweest zijn gezien zijn omvang. Op de gevel van nummer 104 naast de ingang van de grote zaal prijkt nu nog steeds een rood hoedje als een eerbetoon aan de voormalige hoedenmakerij! In het jaar 1629 werd het pand aangekocht door wijnkoper Antoni de Lange en doctor Jan van Hartoghvelt namens de Remonstrantse Gemeenschap en de hoedenmakerij, voor het houden van haar diensten. In 1630 verrees op de oude fundamenten van de hoedenmakerij een kerk met de nummering 102 tot en met 108. Hier werden kerkdiensten gehouden voor de Remonstrantse Gemeenschap. Uiteraard was dit in die tijd verboden. Mede omdat de Remonstrantse Gemeenschap een afscheiding van de op dat moment heersende gereformeerde kerk was Om die reden werd de kerk een schuilkerk. Van buiten niet echt te herkennen als kerk. Van binnen echter wel! De kerk werd een zogenaamde galerijkerk, met een houtskelet en tongewelven, waarschijnlijk naar het model van een Hugenotenkerk bij Parijs. Het originele orgel is rond 1719 gebouwd door de Duitser Thomas Weidtmann. Het huidige orgel dateert uit 1862 en is van de Amsterdamse orgelbouwer P. Flaes. Tot 1957 heeft het gebouw dienst gedaan als remonstrantse kerk. De kerk is de grootste bewaard gebleven schuilkerk van Nederland en biedt plaats aan 450 mensen. Huub Oosterhuis was in 1989 de initiator om in dit prachtige gebouw een studentenecclesia en een discussiecentrum te creëren. Op 14 september 1990 werd het centrum officieel geopend.

De heer Oosterhuis werd hier directeur tot 1998 waarna hij werd opgevolgd door Anneke Groen. Mevrouw Groen werd in 2009 opgevolgd door Ton van Brussel. De Rode Hoed werd nationaal bekend door de talkshows van Sonja Barend en later "Het Lagerhuis". Beide programma's bestaan niet meer. De Rode Hoed werd pas écht bekend nadat eenentwintig jaar geleden het toen net één jaar oude Zwanenkoor er ging optreden ☺.

Het eerste jaar voorzichtig één optreden. De jaren daarna twee en zo verder tot de nu acht optredens per jaar. En zo ook dit jaar, 2011 wederom acht optredens. En zoals te doen gebruikelijk allemaal uitverkocht! Zo zie je maar dat er door een bepaald vakgebied heel wat interessante feiten omhoog gehaald kunnen worden. En het is, denk ik, leuk dat u dit ook weet.

ENGEL KROMHOUT VAN DER MEER

Ik ben Sonja Geene

Ik ben dit seizoen voor het eerst bij Het Zwanenkoor gekomen. Op het moment dat ik dit stukje schrijf hebben we net de 8e keer Rode Hoed afgesloten. Wat een geweldige tijd was dat! Drie jaar geleden ben ik voor het eerst samen met mijn man en schoonouders bij Het Zwanenkoor geweest in de Rode Hoed. Mijn schoonouders waren al jaren donateur en trouwe fans van het koor. Zij vroegen of wij mee wilden naar een voorstelling, dat hebben we gedaan en we waren meteen verkocht! Mijn man Danny Theunisz was zo onder de indruk van het koor dat hij zich gelijk heeft aangemeld om auditie te gaan doen.

Ik was – op dat moment denk ik – nog niet zover maar hij was al een beetje in het zangwereldje betrokken. Hij werd aangenomen bij het koor en vanaf het moment dat hij mee ging doen aan de optredens, sloeg bij mij "de verslaving" aan Het Zwanenkoor toe! Ik ging alle optredens mee en was ook vorig jaar in de Rode Hoed 8 keer een trouwe fan! Ondertussen was ik al stiekem mijn

stem aan het oefenen en ach de teksten, van al die Jordanees nummers, die kende ik wel. Ik kom uit een echte Jordanees familie dus die liedjes zijn er eigenlijk als kind met de papepel ingegoten. In augustus 2010 heb ik toch maar besloten om de stoute schoenen aan te trekken om ook auditie bij het koor te gaan doen. Met een trillende lip en trillende benen heb ik 2 liedjes voorgezongen en wat was ik blij toen ik een paar dagen daarna hoorde dat ik was aangenomen! Tot op het moment van vandaag heb ik alleen maar genoten van het koor! Alle optredens in de bejaarden- en verzorgingshuizen zijn zo dankbaar en dat doet mij goed. Als klap op de vuurpijl heb ik nu 8 keer in de Rode Hoed mogen staan. Wat een enorme eer en beleving is dat geweest. Kippenvel bij de staande ovaties voor het koor, elke voorstelling weer. Ik ben ontzettend blij dat ik deel uit mag maken van dit geweldige Zwanenkoor, met zulke warme en lieve koorleden! Mijn roots liggen in de Jordaan en ik hoop dan ook dat ik nog vele jaren de mooie Amsterdamse liedjes met dit koor mag zingen.

Elly Hählen, een betrekkelijk nieuwe Zwaan

Al een aantal jaren zijn wij donateur van Zwanenkoor. Natuurlijk hebben we ook een aantal keren de voorstellingen in De Rode Hoed bezocht. Geweldig vonden we dat. Het geeft energie en je wordt er zo vrolijk van. Zelf houd ik ook erg van zingen. Er was altijd wel een bandje, een trio, een koor of groep waar ik deel van uitmaakte. Veel genres passeerden de revue. Jazz, folk, klassiek, easy listening en natuurlijk ook het Amsterdamse lied. Als Amsterdamse in hart en nieren spreekt dat laatste me natuurlijk erg aan. Bij “Het is mijn buurt niet meer” voel ik altijd een brok in de keel en worden de oogjes wat waterig. Zingen bij Het Zwanenkoor? Dat leek me echt onbereikbaar. Er waren lange wachtlijsten had ik wel eens gehoord. Sinds 4 jaar wonen we weer in het centrum. Heerlijk! En dan ga je natuurlijk ook af en toe naar Café Lowietje. Aangespoord door mijn financiële en romantische basis zong ik daar ook een keer een liedje. Een van de gasten vroeg of ik de tulpenmedley met hem kon zingen. “Laten we het maar proberen”, was mijn antwoord. Om een lang verhaal kort te maken, ik mocht daarna auditie doen bij Het Zwanenkoor. Dat ging voor mijn gevoel helemaal niet zo goed, maar ik mocht toch mee komen doen. Joepie!! Twee maanden op proef, dat wel. Ik vond dat een goede regeling, want dan kun je van beide kanten kijken of het bevalt. Nou, mij beviel het zeker. Leuke mensen, goede sfeer, prima muzikale leiding en heel mooi Amsterdams repertoire.

De proeftijd was voorbij en ik bleef. Geen minuut spijt. Het is geweldig om bij de vele optredens de mensen telkens weer te zien genieten. Maar ook de repetities zijn een feest. Hard werken maar ook veel humor en gein. Dit jaar was mijn tweede Rode Hoed. Acht keer feest, acht keer het dak eraf. Gevoelige prachtig gezongen nummers afgewisseld met heel vrolijke enthousiaste liedjes, heerlijk. Ik hoop nog lang bij het koor te mogen blijven zingen. Ik ben trots op mijn medezwanen!

Elly Hählen

*Wat heb ik weer genoten van Het Zwanenkoor in de Rode Hoed. In een bomvolle zaal was de sfeer weer helemaal zoals het hoorde. Gezelligheid, enthousiast publiek, een geweldige Tony Eyk die presenteerde en bovenal een Zwanenkoor dat met een “big smile” uit volle borst stond te zingen. En zo was het ook vorige week toen onze korpschef Bernard Welten het koor presenteerde. Leuke liedjes, mooie luisterliedjes, zelfs opera en verkleedpartijen werden ten gehore gebracht en vertoond. Er was weer veel werk van gemaakt en de muzikale prestaties waren dan ook geweldig. Terwijl ik dit zit te schrijven geniet ik met volle teugen van de 5de CD “Dat is die heerlijke Jordaan”.
Werkelijk dit koor kan niet meer stuk. Het is toch een hele prestatie om 111 keer de Rode Hoed “VOL” te krijgen.*

Met zoveel inzet en plezier zal dit koor tot in lengte van jaren ons in ieder geval één middag of avond per jaar al onze zorgen doen vergeten. Het is niet alleen een genot om het koor te horen, het is zeker zo geweldig om deze ploeg mensen te zien zingen. Dank voor de mooie bloemen en de CD die ik tijdens de laatste voorstelling samen met Bert Koster kreeg aangeboden. En zoals

ik al in februari 1991 in het program-
maboekje schreef: "Het is niet het beste
koor maar zeker het gezelligste koor
dat voor u optreedt".

**Een trotse oud-voorzitter en
erelid, Hans Mensink**

Rietje Mossel was vanaf het tweede jaar van de oprichting van Het Zwanenkoor lid van het koor.

Met hart en ziel zong ze zowel in het koor als solistisch. Op verkleedpartijen was ze dol op, het repertoire van de Jantjes was haar favoriet. Met volle overgave zong ze "Ik heb rode en witte radijs" met een mandje met radijsjes aan haar arm in de Rode Hoed en alle andere plekken waar het koor stond. En later in 'Het huis van Madam' als een van de meisjes. Een musical, over een huis van lichte zeden geschreven door Annie M.G. Schmidt. Heerlijke verkleedpartijen, waar Rietje zich opwierp om e.e.a. te bedenken en te maken. Bij haar thuis werd er geoefend voor het liedje dat in de Rode Hoed met verve werd opgevoerd door de meisjes. Heerlijke tijden waar Rietje met volle teugen van genoot.

Helaas ging het de laatste jaren niet goed met haar gezondheid, maar ze vocht steeds weer terug en besloot ook weer af en toe te komen repeteren bij het koor, zodat ze de contacten met de koorleden behield. Vastbesloten was ze om naar een van de voorstellingen van Het Zwanenkoor in de Rode Hoed te komen. Helaas mocht het er niet van komen.

Maandag 14 maart hebben we afscheid van haar genomen. De bloemen en haar kist waren roze en op verzoek van Rietje droegen de aanwezigen iets roze. Er werden roze ballonnen met persoonlijke wensen opgelaten en nadien werd er een toost op haar uitgebracht, om het leven te vieren. Een mooi afscheid, wij zullen haar missen.

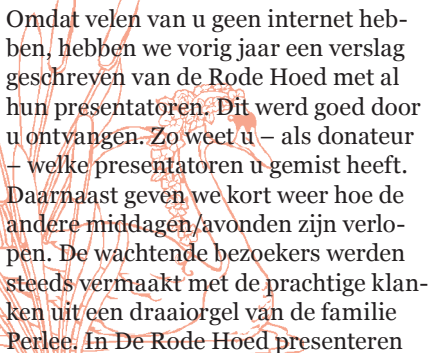

Laat ik mij eerst even voorstellen als nieuw koorlid. Mijn naam is **Nico van Bruinessen**, ik zing sinds augustus vorig jaar bij het koor. Ik ben 63 jaar en werkzaam in de uitvaartbranche, een treurig beroep maar van zingen bij het koor word ik meer dan vrolijk. Gelukkig had ik in november vorig jaar al een keer in De Rode Hoed gezongen dus ik kende het gebouw en podium al een beetje. Het optreden was natuurlijk fantastisch, een bepaalde spanning voelde ik wel, maar ik denk dat dat ook goed is. Verder heb ik natuurlijk heel veel goede raad en adviezen van al mijn mede koorleden gehad, waarvoor veel dank. Ook de sfeer voor, in de pauze en na de voorstelling was erg gezellig. Wat ook heel leuk is om te ontdekken dat iedere voorstelling anders is. Je merkt dat ook heel snel aan het publiek. Maar iedere middag en avond was voor mijn gevoel heel geslaagd. Ook heb ik gemerkt dat ik na alle voorstellingen best heel moe was maar gelukkig hoorde ik dit van jongere koorleden ook, dus het ligt gelukkig niet

aan mijn leeftijd. Bijna iedere voorstelling zaten er wel familieleden, vrienden, of collega's in de zaal. Ik moet zeggen dat dat ook een heel goed en ander gevoel geeft. Mijn partner Gerard heeft bijna alle voorstellingen gezien. Wij hebben beiden het gevoel in een grote familie te zijn beland en voelen ons helemaal thuis bij het koor. Omdat ik de langste van het koor ben, sta ik natuurlijk op de achterste rij naast Bertus Luttikhuis. Ik moet zorgen dat ik mijn lange armen bij het zwaaien een beetje naar beneden houd. Want ga ik in mijn enthousiasme te hoog dan kan ik hem wel eens in zijn gezicht raken of kan het zijn bril kosten. Hij heeft gedreigd mij ter plekke een mep terug te verkopen als dit mocht gebeuren. Dus zien jullie volgend jaar iets vreemds gebeuren op de achterste rij, dan weet iedereen wat er aan de hand is. Ik hoop nog heel lang bij het koor te zingen en nog heel veel Rode Hoeden te kunnen meezingen.

Nico van Bruinessen

De Rode Hoed 2011

Omdat velen van u geen internet hebben, hebben we vorig jaar een verslag geschreven van de Rode Hoed met al hun presentatoren. Dit werd goed door u ontvangen. Zo weet u – als donateur – welke presentatoren u gemist heeft. Daarnaast geven we kort weer hoe de andere middagen/avonden zijn verlopen. De wachtende bezoekers werden steeds vermaakt met de prachtige klanken uit een draaiorgel van de familie Perlee. In De Rode Hoed presenteren

wij ieder jaar een nieuw programma waarbij mooie gevoelige nummers worden afgewisseld door heerlijk vrolijke meezingers. Na de pauze zorgden twee Spaanse nummers ervoor dat er direct uitbundig werd meegeklapt, de stemming zat er direct weer in. Bij het duet uit De Parelvisser hield menigeen het niet droog, staande ovaties waren het gevolg. Dat het programma aansloeg, bleek wel uit het enthousiasme van de zaal. Meezingen, klappen, bewegen,

polonaise, een lach en een traan, bovenop de stoelen... het gebeurde allemaal. Het publiek was ontzettend enthousiast. **U was een fantastisch publiek!** Vrijdagavond 11 februari 2011, de première van het nieuwe programma van Het Zwanenkoor in De Rode Hoed. De presentatie van deze avond was in handen van Mick Harren, een bekende Amsterdamse zanger die 31 oktober 2010 zijn 25-jarig jubileum als artiest vierde. Hij deed het geweldig en had al snel de lachers op zijn hand. Wat een extra tintje aan deze 1e voorstelling gaf, was de officiële presentatie van de 5e CD met als titel "Dat is die heerlijke Jordaan". Met trots reikte de voorzitter *Leo van Doorn* het 1e exemplaar uit aan *Ton Derksen*, die verantwoordelijk was voor de opnames. Deze CD is volgens de voorzitter het beste medicijn tegen depressiviteit: Opzetten, boekje pakken, meezingen en je sombere bui verdwijnt als sneeuw voor de zon, **kopen dus!**

Zondag, 13 februari 2011 vond onder de bezielende leiding van muzikaal leider *Greetje de Oude* de tweede voorstelling van dit seizoen plaats. Deze middag was de presentatie in handen van niemand minder dan **Ron Brandsteder** die de nummers uiterst professioneel en plezierig aankondigde, uiteraard gelardeerd met de nodige grappen. Het viel duidelijk bij het publiek in de smaak. Onder de aanwezigen was dit keer ook onze burgemeester *Eberhard van der Laan*, die eigenlijk tot de pauze zou blijven. Uiteindelijk bleef hij het gehele programma.

Vrijdag 18 februari 2011. De presentatie van deze avond was in handen

van **Sylvia Alberts**. Zij is o.a. bekend als één van de oprichters van *Tekstpiement* en speelde in *De Jantjes* als *Na Druppel*. Zij presenteerde de avond op een zeer prettige en vrolijke manier. Onder de aanwezigen bevonden zich deze avond ook *Erik Breij* (Purper) en zijn echtgenote. Al jaren adviseert hij het koor qua choreografie.

Een mooie **zondagmiddag 20 februari 2011** met een afgeladen volle zaal. *Het Zwanenkoor* had voor deze middag **Leo Blokhuis** bereid gevonden om het programma te presenteren. Hij is een expert op het gebied van de popmuziek en is samen met *Mathijs van Nieuwkerk* op TV te zien geweest in o.a. de Top 2000. Leo Blokhuis praatte de nummers met anekdotes en veel muziekennis aan elkaar, de zaal genoot.

Op **zondag 6 maart 2011** werd de middag gepresenteerd door **John van de Heuvel**, misdaadverslaggever van o.a. de Telegraaf én RTL Boulevard. Met veel plezier en de nodige kwinkslagen presenteerde hij het koor. Uit handen van de voorzitter ontving oud koorlid *Trix Oordijk* de 5e CD. Dit als dank voor het feit dat Het Zwanenkoor op Koningsinnedag altijd op haar gastvrijheid kan rekenen en bij haar voor de deur mag zingen.

Ook dit jaar heeft u ons op 30 april weer kunnen vinden in de Eerste Leliedwarsstraat voor nr. 20.

Vrijdag 11 maart 2011, de laatste vrijdagavond in deze serie voorstellingen, werd gepresenteerd door **Frits Barend**. Hij verklapte ons dat hij ontzettend geniet van het levenslied. In het sportprogramma *Villa BVD* ontving hij ooit *André Hazes*, van wie

Het Zwanenkor twee nummers in het programma bracht. Hij wist het publiek te verrassen met heerlijke anekdotes en natuurlijk enkele moppen met typisch Joodse humor.

Zondag 13 maart 2011 was er opnieuw een fantastische presenterator, hoofdcommissaris van de regiopolitie Amsterdam-Amstelland **Bernard Welten** in de reprise. Evenals enkele jaren geleden praatte hij het programma met veel humor aan elkaar. Opmerkingen vanuit de zaal werden ad rem gepareerd. Het is natuurlijk erg leuk om iemand met zo'n verantwoorde-lijke functie in een volstrekt andere en relaxte rol te zien. Wat vliegt de tijd!

Zondag 20 maart 2011 was het alweer het **111^e** optreden en de laatste

van deze acht voorstellingen in *De Rode Hoed*. Natuurlijk moest het weer knallen deze middag. Aan de presenterator zou het niet liggen, want dat was niemand minder dan **Tonny Eyk**.

Tijdens de presentatie van de nummers bleek hoeveel hij van muziek weet. Hij verraste het publiek met de ene na de andere muzikale anekdote. Hij was ook beslist niet zuinig met complimenten voor het koor, de solisten én de muzikanten. Een dubbel gevoel. Jammer, dat het de laatste keer is, maar heel trots dat het koor acht van die prachtige voorstellingen heeft neergezet. Rest nog een dankwoord aan alle mensen, die deze voorstellingen tot een feest hebben gemaakt. Zonder jullie was dit niet mogelijk geweest.

De Tuinstraat begin jaren veertig met de gevelsteen “D’WAERELD VOL NEYD” het huis werd in 1944 afgebroken.

De Jordaan werd in 1612 aangelegd als onderdeel van de grote stadsuitbreiding in dat jaar, samen met het eerste deel van de fameuze grachtengordel. Het was een wijk voor arbeiders, ambachtslieden en emigranten, een wijk voor de armere bevolking dus. Rembrandt woonde hier jarenlang, maar dat was in zijn minder succesvolle periode. In de negentiende eeuw groeide de bevolking buitengewoon en de leefomstandigheden verslechterden. De Jordaan was een sloppenwijk geworden met onbeschrijfelijke woonomstandigheden. Rond 1900 woonden er liefst 78.000 mensen, een kwart van

de bevolking van Amsterdam. Om iets aan de situatie te doen werden in 1911 Jordaan 500 woningen onteigend, 277 onbewoonbaar verklaard. Het bleef een achterstandswijk. In 1960 werd besloten tot sanering van de wijk maar in 1969 werd dit plan ingetrokken. In de jaren '70 volgde daarop een grootscheepse stadsvernieuwing waarbij het oude stratenpatroon gerespecteerd werd. Tegen die tijd werd de Jordaan ontdekt door kunstenaars, jonge ondernemers en studenten. De Jordaan veranderde van een sloppenwijk in een wijk voor de beter gesitueerden, kunstenaars en studenten. Met vele boetiekjes, terrassen, restaurants and cafés en een bijzonder winkel-aanbod. De vele hofjes, die nog maar net van de sloop gered werden, werden een toeristische trekpleister.

De afgekeurde woning:

Ik woon op een woning, men noemt het een krot
 Maar ik zie geen enkel bewijs
 Er staat aan de deur: 'Onbewoonbaar verklaard'
 Voor mij blijft 't toch een paleis
 Het huis is gebouwd in de zestiende eeuw
 Het staat van de ouderdom scheef
 Ik ben er geboren, ik ben er getrouwd
 Ik woon er zolang als ik leef

Op die afgekeurde woning
 In 't hartje van de Jordaan
 Daar versleet ik m'n jeugd
 Had ik leed, had ik vreugd
 In de strijd om een eerlijk bestaan
 Maar toch voel ik mij een koning
 Ook al vloeit er dikwijls een traan
 Op die afgekeurde woning
 In 't hart van die ouwe Jordaan

Onbewoonbaar verklaarde woning

Dit prachtige lied wordt origineel gezongen door Johnny Jordaan.
 In ons Zwanenkoor zingt Marian van Alphen-Groot dit lied zo mooi dat je gewoon vergeet dat het door Johnny gezongen werd. Zij weet dit zo neer te zetten dat als je, je ogen sluit de situatie op de foto gewoon aan je voorbij ziet gaan.

Een prachtig lied over onze onvolprezen Jordaan.
 Door dit soort liedjes zal het karakter van Amsterdam en in het speciaal de Jordaan nooit verloren gaan. Dit is nou precies de reden van het bestaansrecht van Het Zwanenkoor. Het Amsterdamse en Jor- danese lied mag nooit verloren gaan.

'*De Afgekeurde Woning*' is te beluisteren op onze 5de CD '*Dat is die heerlijke Jordaan*' U kunt onze nieuwste CD à € 14,- kopen bij één van onze optredens. Daarnaast kunt u de CD bestellen via onze Zwanenkoor-Bestellijn telefoon 0320-244 389. Of cdverkoop@zwanenkoor.nl
 Cd's zijn uitsluitend op deze manier verkrijgbaar.
 (voor verzending komen er dan natuurlijk portokosten bij).

DE PARELVISSERS

Op 6 november 2010 werden mijn mede-koorleden voor het eerst geconfronteerd met het besluit om het duet uit de opera “De Parelvisiers” van George Bizet in het nieuwe programma voor De Rode Hoed op te nemen. De eerste reacties waren vol verbazing en ook vol bewondering, maar er waren toch ook geluiden die minder enthousiast waren. Sommigen vonden het niet passen in ons repertoire en weer anderen voorzagen grote moeilijkheden met de Franse taal. Dat heeft onze muzikaal leider er niet van weerhouden om dit prachtige duet met ondersteuning van het koor op de rol te zetten en te gaan repeteren. Dat repeteren hadden Willem de Groot en ik daarvoor al enkele keren bij mij thuis gedaan met een door mij zelf gefabriceerde begeleiding, die wij ieder apart ook thuis gebruikten om te oefenen. En tijdens dat oefenen en instuderen werd het mij al duidelijk dat het best “iets kon worden” Nadat de ergste rimpels, twijfels en weerstanden waren gladgestreken, heeft het koor (naast de drukte rondom het opnemen van onze vijfde CD!) enorm hard gewerkt om juist dit nummer tot een succes te maken. En ik moet eerlijk zeggen: Je zag ze hun stinkende best doen om de tekst in ieder geval Frans te laten klinken en Elly Hählen zorgde zelfs voor een uitleg van de tekst... ”dan weet iedereen wat we staan te zingen”... Verder was er natuurlijk het probleem van de moeilijke partijen: de dames zongen met mij de tenorpartij, maar de mannen moesten alle zeilen bijzetten om de bas-baritonpartij van Willem mee te zingen. Gelukkig is het allemaal keurig gelukt, waarvoor nogmaals mijn complimenten. Tja.....en dan de eerste keer in De Rode Hoed...de zaal (= het publiek) moest duidelijk ook even aan het idee wennen

maar vanaf het podium kon je zien dat ze er na de eerste tonen even goed voor gingen zitten...het werd stil...er klonk een voorzichtig applaus bij de eerste regel en hoewel ik mij heel goed moest concentreren, had ik toch nog gelegenheid om te zien dat men duidelijk zat te genieten. Op de tweede rij zag ik twee dames tegen elkaar zeggen dat ze “kippenvel kregen”... Dat brengt een bepaalde wisselwerking teweeg, waardoor je als solist toch nog ietsje meer durft te geven en dan...ja, aan het eind... een staande ovatie...dat bezorgde ons kippenvel. Op zo'n moment weet je waarvoor je met z'n allen zo hard hebt gewerkt. Iedereen rondom het koor leefde mee, je voelde dat iedereen dit iets bijzonders vond en er wat extra's voor deed. Greetje, die het koor constant scherp hield en samen met Maurizio de arrangementen schreef, terwijl Wouter onze drumkabouters altijd de losse sfeer in de gaten hield. Kortom een supertrio dat zich gesteund wist door Leo, de man achter de knoppen. Die staande ovatie was ook duidelijk voor hen bedoeld. En terecht! Ik ben blij dat we dit nummer op ons programma hadden en dat we ook hebben doorgezet en er hard aan gewerkt hebben. Mijn ijdelheid werd na elk optreden gestreeld door mensen (voornamelijk dames...) die ons complimenteerden en beken- den zeer ontroerd te zijn geweest tijdens ons duet uit de opera “Les Pêcheurs de Perles” van de Franse componist Georges Bizet. Graag wil ik apart Willem de Groot bedanken, de bas-baritonpartij van dit duet is niet makkelijk en het is lastig om tegen die tenor in te zingen, maar hij heeft het geweldig gedaan enne...zijn Frans was vlekkeloos! Daarom nogmaals de slotregel: “Soyons unis jusqu'à ...la mort!”: Laten we verenigd zijn tot aan...de dood!

Piet Uijtendaal

Vier eerder uitgebrachte CD's van Het Zwanenkoor
De CD's zijn te bestellen: zie onze website www.zwanenkoor.nl

U kunt onze nieuwste CD 'Dat is die heerlijke Jordaan' à € 14,- kopen bij één van onze optredens. Daarnaast kunt u de CD bestellen via onze Zwanenkoor-Bestellijn telefoon 0320-244 389. Of cdverkoop@zwanenkoor.nl CD's zijn uitsluitend op deze manier verkrijgbaar. (voor verzending komen er dan natuurlijk portokosten bij).

Informatie over boekingen:
Ineke Snels
Tel: 020 64 66 486
boekingen@zwanenkoor.nl

Colofon

Het ZwanenkoorNieuws verschijnt 2 x per jaar:
oktober/november en mei/juni

Het bestuur:

Voorzitter: Leo van Doorn,
Penningmeester: Tjarda Souwer
Secretaris: Hanneke Meeuwis
Boekingen: Ineke Snels
Algemene Zaken: Cor Hoop

Redactie:

Engel Kromhout van der Meer
Tekstcontrole:
Liesbeth van der Meer en Elly Hählen
Foto's: Karel Souwer
Website: Elly Hählen
Drukkerij/Vormgeving: Drukkerij Cliteur

Het staat de redactie vrij om kopij wegens ruimte-
gebrek, kwetsende inhoud of andere redenen te
weigeren of in te korten zonder opgaf van reden.
Drukfouten voorbehouden

www.zwanenkoor.nl - info@zwanenkoor.nl

Ja, ik wil donateur worden van Het Zwanenkoor

Naam:

Adres:

Postcode: **Woonplaats:**

Telefoon: **E-mailadres:**

Betaling kan plaatsvinden per bankrekeningnummer 54.19.19.245
of 55.93.604 t.n.v. Het Zwanenkoor te Amsterdam zie www.zwanenkoor.nl

Aantal donateurs:

Jaarlijkse donatie € **(min. € 10,- p.p./per jaar)**

Secretariaat: 06-20889703, boekingen: 020-6466486, www.zwanenkoor.nl
Het Zwanenkoor, Lijsterbeslaan 23, 1231 XT Loosdrecht

